

НАСТАВНО НАУЧНОМ ВЕЋУ
ФАКУЛТЕТА БЕЗБЕДНОСТИ

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТ БЕЗБЕДНОСТИ

ПР.	02.07.2008
Дол.	
	416/2

РЕЦЕНЗИЈА ТЕКСТА

Мр Јасмине Гачић
«Цивилно планирање за ванредне ситуације»

Рукопис „Цивилно планирање за ванредне ситуације“ аутора мр Јасмине Гачић, достављен ми је у обиму од 102 странице густо куцаног текста, а од тога 97 страница основног текста и 5 страница које заузима списак коришћене литературе. Основни текст је обogaћен са 7 шематских приказа који функционално допуњавају и обogaћују текстуални садржај.

Текст је подељен у шест методолошко исправно повезаних целина - основних поглавља.

Аутор у тексту обрађује на научно популаран и лексички јасан начин, анализу досадашње праксе организовања и функционисања професионалних органа и организација који ма је од стране државе поверен мандат да организују и спроводе заштиту и спасавање становништва, материјалних и културних добара у условима ванредних ситуација.

Понуђени рукопис ја *актуелан* и представља значајну и успелу теоријско-емпиријску и критичку анализу следећих питања која у раду су представљена као посебна поглавља односно целине:

- уводна разматрања и теоријско дефинисање основних појмова;
- теоријски оквир цивилног планирања за ванредне ситуације;
- контексти цивилног планирања за ванредне ситуације;
- концептуални оквир цивилног планирања за ванредне ситуације;
- организација и функционисање система цивилне заштите у Републици Србији.
- закључна разматрања.

Посматрајући презентирани рукопис у целини може се закључити да се ради о тексту кога можемо класификовати у *стручно-научни рад*. Аутор је користио савремена научна и теоријска сазнања из области цивилног планирања за ванредне ситуације и цивилне заштите, чиме је обезбедио један стручан и целовит рукопис који јасно осликава начин организовања и функционисања система цивилне заштите, цивилне одбране и цивилног планирања за ванредне ситуације на међународном и националном плану.

Значај посматране и изложене проблематике произилази бар из два разлога: Прво, о овој проблематици нема довољно референтних објављених радова и друго, актуелност и све израженије појаве опасности које имају карактер ванредних ситуација у Европи и другим регионима света, а посебно на нашим просторима, траже адекватне одговоре на плану заштите цивилног становништва, материјалних и културних добара и животне средине у условима ванредних ситуација.

Текст је писан једноставним стручним језиком, лаким и допадљивим стилем што га чини разумљивим за читаоце. Понуђени текст и његов садржај јасно указују да се аутор определио за системски, теоријско-методолошки и промишљен приступ разматрању проблематике цивилног планирања за ванредне ситуације.

Имајући у виду значај тематике која се презентира кроз текст рукописа, као и то да је у току концептуално и организационо успостављање система интегрисане заштите и спасавања у Републици Србији, **дајем позитивну рецензију и предлажем да се текст у целости уз одређене корекције објави у виду монографије.**

Монографија на ову тематику може послужити свима онима који се баве организацијом и спровођењем послова заштите и спасавања становништва, материјалних и културних добара и животне средине у условима ванредних ситуација.

У Београду, 02.06.2008.

РЕЦЕНЗЕНТ

Проф. др Владимир Јаковљевић

ПРИМЛЕНА:	30.06.2007
Достављено:	Број: 416/1

**НАСТАВНО НАУЧНОМ ВЕЋУ
ФАКУЛТЕТА БЕЗБЕДНОСТИ**

Предмет: Рецензија рукописа „**Цивилно планирање за ванредне ситуације**“, аутора мр Јасмине Гачић

Рукопис „**Цивилно планирање за ванредне ситуације**“ аутора мр Јасмине Гачић припремљен је на 100 страница компјутерски обрађеног текста. Структурно рад се састоји од: увода, четири методолошки стручно обрађена поглавља, закључних разматрања, као и списка литературе која је коришћена за израду рада.

У првом делу рада *Увод* аутор наглашава да је у савременим условима дошло до значајних промена у погледу безбедносних ризика и претњи, аналитичких домета у погледу разумевања међузависности истих, као и институционалних промена унутар заштитно-безбедносних структура на националном и међународном нивоу. Зато је данас од посебног значаја цивилно планирање за ванредне ситуације и успостављање кооперације и координације у пружању помоћи за време катастрофа.

У оквиру првог поглавља *Теоријски оквир цивилног планирања за ванредне ситуације*, аутор на једноставан и разумљив начин сагледава сложен теоријски оквир у коме је анализирана синтагма цивилна одбрана кроз разјашњење теоријских различитости у њеном схватању, објашњено је међународно правно одређење цивилне одбране, основне разлике између кључних појмова - цивилне одбране и цивилне заштите, као и актуелна улога савременог цивилног планирања за ванредне ситуације. Мр Гачић долази до сазнања о неопходности остваривања нових задатака и функција система цивилне одбране у заштити становништва и безбедности у свету.

Аутор у другом поглављу *Контексти цивилног планирања за ванредне ситуације* образлаже и успешно представља значење цивилног планирања за ванредне ситуације у специфичним друштвеним и политичким околностима у историјским оквирима и његове улоге у конципирању оквира људске безбедности. У историјском контексту анализиран је сложен еволутиван развој цивилног планирања за ванредне ситуације и идентификовани су кључни фактори који су

утицали на његово конституисање. Контекст људске безбедности изазива различита тумачења аутора о схватању садржаја и импликацијама појма, где аутор разматра три приступа – приступ заснован на људским правима, на одрживом развоју и сигурност права. Нови референтни оквир људске безбедности и специфична улога система цивилног планирања за ванредне ситуације, кроз заштиту најрањивијих, односно оних који су изложени претњама јесу предмет и тачка сарадње свих чланова заједнице.

У трећем кључном поглављу *Концептуални оквир цивилног планирања за ванредне ситуације*, аутор конкретним аналитичким поступком врши конкретизацију и компаративну анализу функционалних и организационих специфичности савремених система цивилног планирања за ванредне ситуације кроз сагледавање: правне уређености постојећих система, њихових глобалних и посебних циљева, превентивних и задатака у условима ванредних ситуација, креатора и учесника тих система, начина организације и управљања. Аутор посебну пажњу придаје разматрању система и стандарда који су развијени у оквиру стратегије НАТО-а цивилног планирања за ванредне ситуације. Аутор на једноставан, приступачан и јасан начин систематизује општеприхваћена и позната знања везана за мониторинг, међународну размену података, едукацију, цивилно-војну кооперацију и међународну сарадња у овој области.

Аутор у четвртном поглављу *Организација и функционисање система цивилне заштите у Републици Србији* анализира развој организационих и функционалних аспеката националног система цивилне заштите и формирање конститутивних елемената тог система са актуелним стањем и перспективама даљег развоја. Иако засебна јединица, уз мање корекције и дорату у домену садржаја текста ово поглавље, представљаће у исто време јединствену целину рада.

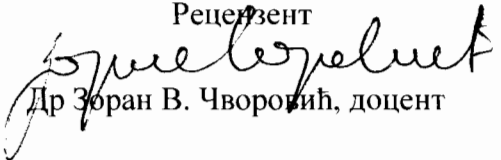
У оквиру *закључних разматрања*, на основу обимног теоријског истраживања аутор је представио основне закључке са препорукама које се односе на процес редефинисања и конституисања новог модела система цивилне заштите у нашим условима.

Рукопис под насловом „*Цивилно планирање за ванредне ситуације*“, аутора мр Јасмине Гачић представља вредно научно дело настало самосталним истраживачким радом и отвара могућност за даља теоријска уопштавања, као и научна и стручна истраживања. Аутор је користио савремену литературу значајних аутора који су се бавили проблемом организације и управљања у ванредним ситуацијама. Због свеобухватног и интердисциплинарног приступа сагледавању

сложених проблема управљања за ванредне ситуације, рад карактерише валидна методолошка поставка и практична корисност.

Имајући у виду оно што је већ наведено, садржаје студијских наставних планова и програма рукопис под насловом „*Цивилно планирање за ванредне ситуације*“, аутора мр Јасмине Гачић испуњава услове да буде објављено као монографија Факултета безбедности Универзитета у Београду.

Рецензент

Др Зоран В. Чворовић, доцент